

ת"פ 9752/08 - מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה נגד אי"ו אם מכונות מכירה בע"מ, דוד שלמה הירשביין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9752-08 מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה נ' אי"ו אם מכונות מכירה בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
המאשימה
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מ.י. היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה ע"י עו"ד שלי בנימין-
בטאט
נגד
הנאשמים
1. אי"ו אם מכונות מכירה בע"מ
2. דוד שלמה הירשביין ע"י עו"ד יריב אבירם

החלטה

מבוא

לפני בקשה לביטול כתב האישום. ראשית, אסקור את הרקע הדיוני לבקשה:

נגד הנאשמים הוגש בשנת 2008 כתב אישום המייחס להם עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. ההליכים התנהלו לפני כב' הש' א. רון.

לא היתה בין הצדדים מחלוקת, כי הנאשמים אכן לא הגישו את הדו"חות במועד. הנאשמים בקשו - וקבלו - ארכות רבות על מנת להגיש את הדו"חות ולבקש להמיר את ההליך הפלילי בקנס מנהלי.

בדיון ביום 19.11.12 הודיע ב"כ הנאשמים כי הנאשמים הגישו את הדו"חות מושא כתב האישום, וכי נותרו מחדלים שמחוץ לכתב האישום הנוגעים לנאשם מס' 2, המעכבים את המרת ההליך בקנס.

נתנו לנאשמים עוד מספר דחיות, במהלכן הגישו הנאשמים ארבע בקשות להמרת ההליך בקנס מנהלי, אשר נדחו כולן על ידי המאשימה.

ביום 31.12.13 ביקש ב"כ הנאשמים להורות על ביטול כתב האישום בשל טענה של אכיפה בררנית. לטענתו, היה על המאשימה לקבל את הבקשות להמרת ההליך הפלילי בקנס מנהלי, כפי שנהגה ביחס לנאשמים אחרים, אשר ענינם דומה לשלו. כב' השופט רון קבע, כי אין מקום לדון בטענה המקדמית בשל מועד העלאתה. לפיכך נשמעו טיעונים לעונש ונגזר דינם של הנאשמים. על נאשמת מס' 1 הוטל קנס בסך 15,000 ש"ח ואילו על נאשם מס' 2 הוטלו מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה וקנס בסך 6,000 ש"ח.

עמוד 1

נאשם מס' 2 ערער על פסק הדין, ובעיקר על ההחלטה שלא לדון בטענה בדבר אכיפה בררנית. בהסכמת הצדדים, הוחזר התיק לבית משפט זה על מנת לדון בטענת הנאשם. בשל קידומו של כב' הש' רון לבית המשפט המחוזי, הועבר התיק אלי והצדדים והצדדים העלו את טיעוניהם בהרחבה.

טענות הצדדים

ב"כ הנאשם טען, כי יש לבטל את כתב האישום נגד הנאשם. עיקר טענתו הוא, כי שתי בקשות ההמרה האחרונות, אשר הוגשו ביום 25.12.13 וביום 21.09.14, נדחו ע"י המאשימה שלא כדין, משיקולים לא ענייניים, למרות שהסיר את כל המחדלים מושא כתב האישום. על פי הטענה, המאשימה נוהגת בנסיבות דומות לבטל כתבי אישום ולהמירם בקנס מנהלי והיה עליה לקבל גם את בקשותיו - ודחייתן מהווה אכיפה בררנית. עוד טען ב"כ הנאשם, כי העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום הינן עבירות טכניות ועל כן דרך המלך בטיפול בעבירות אלו היא הטלת קנס מנהלי ולא הליך פלילי. אשר על כן עתר ב"כ הנאשם לבטל את האישומים ולקבוע כי יש להטיל על הנאשם קנס מנהלי.

המאשימה התנגדה לטענות ב"כ הנאשם. לטענת המאשימה בעת שהגישו הנאשמים את כל בקשות ההמרה, ובכלל זה גם הבקשות השלישית והרביעית, היו לנאשם מחדלים נוספים מחוץ לכתב האישום. בדיון שהתקיים לפני היום, 29.9.16, עלה, כי עדיין קיימים לחובתו של הנאשם מחדלים שונים, ובכלל זה שני דו"חות אישיים, לשנים 2013 ו- 2014, אותם לא הגיש. כמו כן ישנן מספר חברות ועמותות שהנאשם משמש בהן מנהל או בעל מניות, אשר לא הגישו דו"חות למס הכנסה. המאשימה הבהירה, כי עצם קיומם של המחדלים מצדיק את דחיית הבקשה להמרת האישום בקנס מנהלי.

ב"כ הנאשם אישר, כי הנאשם לא הגיש דו"חות אישיים בהם הוא חייב, וכן כי קיימים מחדלים נוספים הנוגעים לחברות ועמותות שבבעלותו או ניהולו. ב"כ הנאשם בהגנתו גם לא חלק על כך, שעל פי מצבו הנוכחי של הנאשם והמחדלים שעומדים לחובתו, אין מקום להמיר את ההליך הפלילי בקנס מנהלי, לו היה מגיש בקשת המרה היום. עם זאת טען, כי בית המשפט צריך להכריע בטענות המקדמיות אותן העלה על פי המצב המשפטי והעובדתי שהיה ביום 31.12.13, אז העלה את הטענות, ולא על פי המצב העובדתי כיום.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, ראיתי כי דין הבקשה לביטול האישום להידחות:

ראשית אומר, כי גם במועד הגשת בקשות ההמרה השלישית והרביעית, עדיין היו לחובתו של הנאשם מחדלים נוספים מחוץ לכתב האישום, אשר פורטו בנספחים 10 ו- 11 לתגובת המאשימה לטענות הנאשם, מיום 6.9.16. משכך לא היה מקום לקבל את הבקשות.

יתרה מכך, יש טעם בנימוק נוסף שעלה בנספח 10 לתגובת המאשימה, כי כתב האישום הוגש בשנת 2008, אך נסיונות הסרת המחדלים התמשכו עד לסוף שנת 2013, למעלה מחמש שנים - אשר במהלכן התגלו ונוצרו מחדלים חדשים. המאשימה סברה, כי נסיבות אלו מלמדות על כך שהסרת המחדלים אינה מעידה על חרטה וכוונה לפעול כדין בעתיד וגם טעם זה מצדיק להמשיך בהליך הפלילי - ויש הגיון רב בעמדתה.

משכך, החלטה של המאשימה שלא להמיר את ההליך הפלילי בקנס מנהלי היתה נכונה ועניינית, והולמת את הנחיות פרקליט המדינה. לא ראיתי כל בסיס לטענה, כי המאשימה שקלה שיקולים זרים או כי הנאשם הופלה לרעה ביחס לנאשמים אחרים במצבו.

אם בכל אלה לא די, אין מחלוקת בין הצדדים כי לנוכח העובדה שכיום קיימים לחובתו של הנאשם מחדלים שונים, לו היה מגיש היום בקשה להמיר את ההליך הפלילי בקנס מנהלי, דין הבקשה היה להדחות. משכך, אין מקום להורות על ביטולו של האישום, בשל הטענה שבעבר היה על המאשימה להמיר את ההליך הפלילי בהליך מנהלי.

גם אם הייתי מקבל את הטענה שהיה על המאשימה לקבל את אחת הבקשות לבטל את ההליך הפלילי - ואדגיש כי דחיתי טענה זו - התקשיתי לקבל את עמדתו של ב"כ הנאשם, כי עלי לבחון את הבקשות להמרת האישום על פי השיקולים שהיו נכונים לפני כמעט שלוש שנים, ולא על פי המצב כיום. עמדה זו משוללת כל הגיון. כל החלטה צריכה להיות נכונה ליום קבלתה, לא למועד עתידי ולא למועד שחלף. אין כל הצדקה לבטל הליך פלילי שמתנהל כנגד אדם הממשיך להמנע מהגשת דו"חות, גם אם בנקודת זמן מסוימת לא היו לחובתו מחדלים.

ר' למשל ע"פ 116/78 מלכה נגד מ"י פ"ד ל"ה (1) 82, בעמ' 84, שם נפסק בהקשר דומה:

"... אין דברינו צריכים להתפרש, שאם הורה בית המשפט בטעות, שעל הנאשם להשיב על האשמה, וזה הביא ראיות מצדו, שיש בהן כדי לבסס את אשמתו, אין בית המשפט יכול להרשיע את הנאשם על יסוד מכלול הראיות שהובאו במשפט"

ור' גם ע"פ 24924-12-11, פרמינגר נ' מדינת ישראל, פסקה מ"א.

סיכום

אשר על כן, דוחה בקשת הנאשם לביטול כתב האישום.

כפי שהוסכם על הצדדים, לנוכח דחיית הבקשה פסק דינו של כב' הש' מיום 31.12.13 יעמוד בעינו, ללא צורך בשמיעת טיעונים מחודשים לעונש.

נאשם מס' 2 ישלם את הקנס כפי שהורה כב' הש' רון, ב- 29 תשלומים שווים. תשלום ראשון עד ליום 1.11.16 ויתר התשלומים עד הראשון בחודשים שלאחר מכן.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.